

II.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Amtsforvalternes Lønning m. M.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 5te Mai 1881).

I Anledning af nærværende Lovforslag, som blev henvist til Udvalget den 9de April, bemærkes:

Udvalgets Flertal (Drejsing, Fallesen, Jacobsen, Suel, Drenbøll, Raben og Ussing) finder efter Omstændighederne ikke Anledning til at gjøre nogen Indstilling om Forhøielse af de Lønninger, som Finansministeren har foreslaaet og Folkethinget derefter tiltraadt, endstjændt man ganske vist ikke føler sig fuldt tilfredsstillt ved dem, navnlig ved de for Filialbestyrerne fastsatte Lønninger, der synes for lave i Forhold til de betydelige Pengebeløb, disse ofte indestaa for.

hvad angaar den Forandring, der er foresaaet med Regjeringsforslaget i det andet Thing i Retning af flere Amtstuers Nedlæggelse og Oprettelse af Filialer i Stedet, ser Flertallet ikke nogen Grund til at gaa ind herpaa og maa derfor tilraade Landstinget at vende tilbage til Regjeringsforslagets Bestemmelser. Flertallet erindrer vel, at flere Amtstuer ere nedlagte og erstattede med Filialer, idet man i Haab om større Besparelser for Statskassen har villet indskrænke Amtstuernes Antal til een Amtstue i hvert Amt, men det maa hævdes, at det er i Befolkningens Interesse at have let Afgang til Amtstuernes. Kun naar væsentlige Besparelser for Statskassen vilde følge af Nedlæggelsen, vilde man finde denne Berettiget; da det imidlertid er oplyst, at der intet Væsentligt spares ved Amtstuers Forandring til Filialer, maatte Flertallet meget snarere opfordre Regjeringen til at tage under Overveielse, hvorvidt det ikke vilde være rigtigt at søge de nu eksisterende Filialer atter forandrede til Amtstuer.

At gaa over til i stort Maal at bruge Lødbørstelsesbetjentene som Amtsforvaltere, tør Flertallet ikke tilraade, thi dels synes Eftersynet at maatte blive vanskeliggere, naar 2 Kasser med betydelige Beholdninger, hvis Eftersyn er betroet forskjellige Myndigheder, staa under

een Mandts Bestyrelse, dels turde det være vanskeligt for Lødbembedsmanden, navnlig ved mindre Lødbsteder, at være tilstede saa regelmæssigt, som Beboernes Bequemmelighed fordrede dette, naar ikke hans Tjeneste ved Lødbvæsenet skulde lide herunder. Satsfald maatte, forinden en almindelig Regel i den Retning blev givet, en meget nøiere sagkyndig Overveielse af de Forhold, der derved maatte komme i Betragtning, end den, der hidtil har fundet Sted, formentligen gaa forud.

Flertallet skal saaledes, idet det slutter sig til Regjeringens oprindelige Forslag, anbefale Landstinget at vedtage nedenstaaende Ændringsforslag.

Mindretallet (H. C. Hansen og J. Jensen) kan hverken tiltræde Ændringsforslaget som Helhed taget eller nogen enkelt Del af dette.

Naar Flertallet „maa hævdes, at det er i Befolkningens Interesse at have lettest mulig Afgang til Amtstuernes“, da kan Mindretallet ikke indrømme, at dette er Tilfældet uden til den Grændse, der som Regel er tilsigtet ved Loven af 2den Juli 1870.

Da vi finde den ved nævnte Lov tilstræbte Ordning meget tilfredsstillende, saa kan Mindretallet ikke gaa med til at tilraade Landstinget at stille sig i Opposition absolut til det andet Thing og indtil en vis Grad til Regjeringen, ved at indtage det Standpunkt, som tilraades af Flertallet, og kunne vi selvfølgelig endnu mindre dele den Tilbøielighed, Flertallet omtaler, at det har til at gaa i modsat Retning af den, det andet Thing gaar i Overensstemmelse med Loven af 2den Juli 1870.

Naar Flertallet bemærker, at der „intet Væsentligt spares ved Amtstuers Forandring til Filialer“, da kunne Meningerne om, hvad der maa kaldes en „væsentlig Besparelse“, være noget forskjellig; dette finder Mindretallet dog ikke Anledning til at komme nærmere ind paa, men maa,